1 Samuel 16:13, Ungere de sus pentru lucrare ! Betel, 06 Nov.2016!

Geniul se poate forma în liniştea unei biblioteci, dar tăria de caracter este de multe ori rezultatul unei vieţi trăite pe nicovala suferinţei. Richard Wurmbrand

Saul este uns împărat, şi acceptat de Dumnezeu. În cap.10:1 el este uns de către Samuel, şi sărutat.10:6,9. Domnul i-a dat o altă inimă, ca semn al acceptării divine. Poporul, brusc vrea un împărat, jignind pe Samuel, depărtând pe Dumnezeu de la conducerea vieţii lor. Dumnezeu le acceptă cererea, o îngăduie. Samuel nu mai ştie ce să creadă. La început el însuşi îl vede atât de bine pe Saul.1 Sam.10:23,24; 16:24, dar mai târziu este foarte dezamagit.

Saul între prooroci, parcă e o imagine la indigo a lui Saul împăratul – nu se potrivea în nici un context.
1 Sam. 19:23,24. De ce credeţi că s-a aruncat Saul la pământ şi a stat acolo toată ziua şi toată noaptea? David stă astfel culcat pe când copilul lui făcut în păcat cu Bat Şeba era bolnav. Avea mustrări de conştiinţă oare Saul? El se dusese la Naiot la Samuel, dar nu ca să se închine, ci ca să prindă pe David. Ce palmă mai aspră să te duci cu intenţii criminale, şi Duhul Domnului să vină peste tine şi să te oblige, căci nu I te puteai împotrivi, şi să vesteşti Evanghelia mânturii, când tu te-ai dus să-i omori pe creştini. Când Duhul pleacă de la Saul, atacurile vin asupra lui în valuri.

Anterior răzvrătirii sale, peste Saul a mai venit Duhul Domnului si a repurtat victorii importante, dar de ce aici când vine Duhul peste el, reacţionează atât de ciudat? Pentru că Saul se lepădase de Domnul.

În 1 Sam.13:11-14 în 1 Sam 15:10-23 se arată cum neascultarea lui Saul îl costă împărăţia şi relaţia cu Dumnezeul cerurilor. De atunci încolo, Saul trece în tabăra adversă. Adevăratul său duşman era Dumnezeu, dar pentru că nu se putea lupta cu Dumnezeu, se întoarce cu ură fără seamăn împotriva lui David, slujitorul lui Dumnezeu, şi caută cu orice preţ să îl omoare.
Satan are omul lui acum – Saul, iar Dumnezeu are omul lui – David !
De atunci încolo începe războiul – un război spiritual, de uzură !

Cum se raportează însă David la acest război:
David este uns ca împărat. Toţi fraţii acasă, doar el la câmp cu oile. David este al 8-lea fiu, cel mai tânăr, iar cifra 8 în N.T. reprezintă un nou început.
1 Sam.16:1, 13 Duhul vine peste David, dar v.14 se depărtează de la Saul, şi odată ce nu mai are protecţie, duhul rău vine peste el oricând doreşte. 18:10 şi 19:19.

Saul nu mai are parte de protecţia divină (venea de la Domnul). Slujitorii lui Saul caută să-i amelioreze starea, nu să trateze cauza, adică păcatul, ci doar efectele. Ei aduc muzică să-l aline, dar muzica nu-l putea scăpa pe Saul de păcat. Saul se simţea uşurat, dar era ceva de moment, o pace falsă. Altfel de sfaturi ar fi trebuit să-i dea robii lui.
Ce este curios la Saul este că el nu se prea ruga. Un singur altar face, dar nu se prea roagă. Samuel se ruga: 1Sam. 12.23, David s-a rugat în timpul vieţii foarte mult (are şi el excepţii, şi noi nu?), dar pe Saul nu-l prea vedem pe la altar să se roage, ci el se duce la altar ca să iasă în evidenţă, să facă ce nu avea voie să facă. Saul voia popularitatea cu orice preţ, nu să-L slăvească pe Domnul. 1 Sam 14:35.
Interesant că muzicantul era chiar David. Cum aşa?!

Ungerea lui David însemna că el se expune pericolului, dar nu este singur.
Doamne, de ce L-ai uns pe David atât de devreme? După ce cânta la palat, David se întorcea la oi. Se pare că iubea tare oile, David, dar oare-i era uşor? 1 Sam.17:5.
Un împărat uns ca să slujească la oi. Dar Doamne, îi trebuie ungere ca să slujească la oi?
La fel s-a întâmplat şi cu Moise!
Ungerea lui David afecta şi expunea toată familia.1 Sam.22:2,3 Dumnezeu îl testează pe David în particular cu leul şi ursul, şi în public cu Goliat.
Dumnezeu vrea ca David să fie încercat, testat, şi când va ajunge în fruntea ţării, să nu facă ce a făcut Saul.

Adevărata bătălie a lui David nu a fost însă cu Goliat, nu el era cel mai mare uriaş, ci slujirea lui Saul. Saul l-a hăituit ca pe o fiară toată viaţa lui Saul: invidie, ură, vorbe rele. David este uns şi trimis în casa lui Saul, nu la ţară, nu departe, ci chiar în palatul lui Saul ca să-i arate că David este mai bun decât el. Ce provocare ! Să fii chinuit şi să nu răspunzi la fel, nu era uşor.
Cum răspunde David: 1 Sam.26:10-12” Numai Domnul îl poate lovi”.
Psalmul 56:4-13. Îl las eu pe Dumnezeu să lucreze, sau îmi fac dreptate singur?!
1 Sam.30:6”dar David s-a îmbărbătat, sprijinindu-se pe Domnul, Dumnezeul lui”.

Noi, dragii mei, şi noi suntem testaţi, nu-i aşa? 1 Petru 1:7. Şi pe noi ne-a uns Duhul Domnului, şi unde credeţi că ne-a trimis după aceea? Să ne smerim,în unele case unde este foarte greu. Până vom ajunge să stăm cu Domnul Isus pe scaunul Lui de domnie, avem de trecut testele vieţii. Iar ele uneori sunt foarte grele.
1 Ioan 2:20,21,27.
Ungerea are 2 etape: aici şi dincolo ! Ce se întâmplă între cele 2 ungeri: trebuie să demonstrăm că suntem urmaşi ai lui David,Hristos, nu ai lui Saul.

1 Ioan 5:4” ceea ce câştigă biruinţa asupra lumii este credinţa noastră”. Noi dragii noştrii nu luptăm ca să câştigăm, pentru că biruinţa a fost deja câştigată de Domnul Isus la cruce. Col.2:15 şi Ioan 16:33.
Dacă astfel a lucrat Dumnezeu cu David pentru o împărăţie pământescă, cum să nu ne ceară şi nouă cel puţin la fel, dacă nu mai mult?!

Domnul nu vrea ca noi să ajungem în lucrarea Lui nepregătiţi. Spuneam asta şi când vorbeam despre ucenici din Luca 14.
Chemaţi, echipaţi, împuterniciţi şi trimişi!
Nu putem conduce pe nimeni, până nu am învăţat supunerea, smerenia, ascultarea, umilinţa. Întâi vine ungerea în vederea lucrării, după care pregătirea pentru viitor. Luca 16:11 ”altfel cine ne va da adevăratele bogăţii”.

Matei 25:21. David a început de jos, dar a sfârşit ca lider mare. Şi-a demonstrat credincioşia cu câteva oi, dar mai târziu i-a fost încredinţată toată turma.
Luca 15. Fiul cel mai mare şi-a început viaţa sus, ca lider, dar şi-a sfârşit-o ca rob; a moştenit totul, dar a sfârşit cu mâinile goale.

Saul deşi a fost lepădat de Dumnezeu ca împărat al poporului, totuşi unii din popor nu au fost de acord cu asta, iar el a continuat să fie rege spre distrugerea lor.

Saul este imaginea unei vieţi fireşti, iar David a unei vieţi duhovniceşti, a unui om care umblă prin credinţă, nu prin vedere.
Este adevărat că şi David a păcătuit, dar spre deosebire de Saul,el a ştiut să îşi mărturisească păcatele, să se pocăiască şi să regrete toată viaţa. Relaţia lui cu Dumnezeu a fost refăcută.

Concluzia:”om după inima Lui Dumnezeu”.1 Sam.13:14 şi Fa.13.22